

5ον Εισαγωγὴν τοῦ κοχλίου εἰς τὸ ὄστρακον μετὰ βουτύρου, ἄλατος, πεπέρεως, πετροσελίνου καὶ κρομμύου λεπτοκομμένου.

6ον Ἐλαφρὰν βράσιν ἐπὶ ἄδυνάτου πυρὸς ἵνα διαλυθῇ τὸ βούτυρον καὶ διαποτίσῃ καλῶς τὸ ὅλον.

Εὐνόητον τῶρα πῶς αἱ πολλαὶ αὐταὶ φροντίδες εἰς μαγείρευσιν αὐτῶν ἀναδιβάζουσι τὴν τιμὴν ἀπὸ 25 λεπτῶν εἰς 5 φράγκα διὰ μίαν ἐκατοστὺν κοχλίων.

Τούτων τεθέντων, ἡ νόθευσις τῶν κοχλίων γίνεται εὐκολώτατα· καταργοῦσιν ἀπλῶς τὰς τέσσαρας πρώτας προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας καὶ ἔρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν πέμπτην. Δηλαδή λαμβάνουσιν ὄστρακα κενὰ κοχλίων, ὧν ἐγένετο ἤδη χρῆσις, καὶ πληροῦσιν αὐτὰ διὰ μίγματος συγκειμένου ἐκ μικροῦ τεμαχίου πνεύμονος βοῆς, ἄλατος, κόνεως μουστάρδας καὶ λίπους. Ἐπειτα γίνεται ἡ ἐλαφρὰ βράσις ἐπὶ τοῦ ἄδυνάτου πυρὸς, κτλ. καὶ ἰδοὺ ἐτοιμοὶ 100 νέοι κοχλίοι διὰ 5 φράγκα!

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ νοθεύσεων, ἃς ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὸν ἀκόλουθον χαριέστατον μῦθον, ὃν ἀνέγνωμεν ἐν τινὶ ἐφημερίδι:

«Τέσσαρες μυῖαι, διὰ τῶν ἱερῶν τῆς φιλικῆς δεσμῶν συνδεθεῖσαι, ἔζων ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. Πρωτὴν τινὰ ἐξύπνησαν αἰσθανόμεναι ἰσχυρὰν ὄρεξιν· καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐκathέσθη εἰς τὸ χεῖλος δοχείου γάλακτος, ἐξ οὗ πιοῦσα ἄρκετόν δὲν ἐβράδυνε νὰ πέσῃ νεκρά, δηλητηριασθεῖσα ἐκ τῆς μετὰ τοῦ γάλακτος μεμιγμένης ἀσβέστου. Ἡ δευτέρα ἐστράφη εἰς τεμάχιον ἀλλαντος, ἐξ οὗ ἔφαγε μετ' ἀπλήστου λαιμαργίας· ἀλλὰ τὸ τεμάχιον τοῦ ἀλλαντος ἦτο βεβαμμένον διὰ χρώματος δηλητηριασμένου, τὸ δὲ ταλαίπωρον ζωῦφιον κατέπεσε καὶ αὐτὸ φαρμακωθὲν. Οὐχὶ δὲ διάφορος ὑπῆρξεν ἡ τύχη καὶ τῆς τρίτης μυῖας, ἥτις ἀπέθανε φαγοῦσα κατὰ κόρον ἐξ ἀλεύρου, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἰσχυροτάτη δόσις στυπτηρίας. Ἐκφρων ὑπὸ τῆς λύπης γενομένη, καὶ μὴ θέλουσα νὰ ἐπιζήσῃ ἡ τετάρτη, ῥίπτεται ἐπὶ τινος μυιοκτόνου χάρτου, τεθειμένου ἐντὸς κοίλου πινακίου, ἵνα αὐτοκτονήσῃ, καὶ ῥοσφ' ἀπλήστως ἐκ τοῦ χυμοῦ αὐτοῦ, ὃν νομίζει θανατηφόρον. Ἀλλ', ὦ ἐκπληξίς! ἀντὶ νὰ ἀποθάνῃ, αἰσθάνεται ἐαυτὴν νέαν ζωὴν καὶ δυνάμεις λαμβάνουσιν. Ὁ μυιοκτόνος χάρτης ἦτο καὶ αὐτὸς νοθευμένος!

z*.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΒΔΕΛ ΚΑΔΕΡ

Τὰ ἀκόλουθα δύο ἀνέκδοτα περὶ τοῦ ἄρτι ἀποθανόντος ἐμίρου Ἀβδὲλ Καδὲρ ἀναγινώσκουμεν ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδι·

Τὴν ἐσπέραν μιᾶς μάχης, καθ' ἣν οἱ Ἀραβες εἶχον ἐξολοθρεύσει μικρὸν γαλλικὸν σῶμα πεζικοῦ, ὁ ἐμίρης κεκμηκῶς εὕρισκετο εἰς τὴν σκηνὴν του στηθεῖσαν ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ μέρους, ὅπου εἶχε συγκροτηθῇ ἡ μάχη.

Ἀνεπαύετο ἀπὸ μιᾶς ὥρας βεβουθισμένος εἰς μελέτην καὶ προσευχὴν, ὅτε εἰς τῶν γενιτσάρων του, κρατῶν αἰμοσταγὲς ἔτι εἰς τὴν ἑξίαν τὸ γαταγάνιον, ἐνεφανίσθη πρὸ αὐτοῦ, καὶ τὸν ἠρώτησε διὰ φωνῆς βραγχώδους·

— Ἐμίρη! Πόσα πληρώνεις διὰ καθὲ κεφάλι γαλλικόν; ἔχω ἐδῶ κοντὰ μίαν καλὴν συλλογὴν, ποῦ ὅτι τὰ ἐσύναξα.

Ὁ Ἀβδὲλ Καδὲρ ἤγειρε βραδέως τὸ βλέμμα μέχρι τοῦ φανατικοῦ ἐκείνου δημίου, καὶ ἀπεκρίνατο μεθ' ὅλης του τῆς σοβαρότητος·

— Διὰ καθὲ κεφάλι γαλλικὸ πληρόνω πενήντα μπαστουνιές, φίλε μου· καὶ διὰ νὰ μὴ περμένῃς πολὺ, στάσου νὰ σοῦ ταῖς προπληρώσω.

Ἀκόμη φεύγει ὁ γενιτσάρος.

* *

Ὁ Ἀβδὲλ Καδὲρ ἦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις νοῦς πρακτικώτατος. Ἰδοὺ δ' ἐκ πολλῶν ἄλλων ἐν παραδείγμα τούτου. Περὶ τὸ τέλος τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου ὁ ἐνδοξὸς αἰχμάλωτος εἶχε μετενεχθῇ εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Ἀμβοῆζ, ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Δεῖγερως· μιᾶ τῶν ἡμερῶν προσῆλθεν αὐτῷ εἰς τῶν θεραπόντων τοῦ μεγάρου μὲ μυστηριώδες ὕφος, ὅστις εἶπεν αὐτῷ περίπου τάδε: «Ἐμίρη, δύναμι, χωρὶς κίνδυνον, νὰ σὲ κάμω νὰ δραπετεύσῃς ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ τὸν ποταμόν. . . » Ὁ αἰχμάλωτος ἐθεώρησεν ἀτενῶς τὸν θεράποντα. Τούτου δ' ἐτοιμαζομένου ν' ἀνελίξῃ τὸ σχέδιον τῆς ἀποδράσεως, ὁ Ἀβδὲλ Καδὲρ ἀπεκρίνατο: «Ὁ Δεῖγερ θὰ μὲ ὑπάγῃ εἰς τὴν θάλασσαν· ἡ θάλασσα θὰ μὲ φέρῃ ὀπίσω εἰς τὴν Ἀφρικὴν· ἡ Ἀφρικὴ θὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ ἐπαναρχίσω τὸν κατὰ τῆς Γαλλίας πόλεμον· ὁ κατὰ τῆς Γαλλίας πόλεμος θὰ καταλήξῃ εἰς ἡτταν· ἡ ἡττα θὰ μὲ καταστήσῃ καὶ πάλιν δέσμιον, καὶ θὰ μὲ ἐπαναφέρῃ ἐδῶ. Βλέπεις λοιπὸν ὅτι προτιμότερον νὰ μένω ὅπως εἶμαι».

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Αἱ κρίσεις μας ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ὠραλόγια μας· οὐδὲν τούτων συμφωνεῖ τελείως πρὸς τὰ τῶν ἄλλων, ἕκαστος δ' ἡμῶν προτιμᾷ πάντοτε τὸ ἰδικόν του.

Δύο πρῶην ὑπηρεταὶ καφενεῖου θέλοντες νὰ κερδίσωσι χρήματα, ἠγόρασαν μεγάλην φιάλην ῥακῆς· δόντες ὅλην αὐτῶν τὴν περιουσίαν καὶ ἀπεφάρισαν νὰ πωλήσωσι τὸ ποτὸν ἐν τῇ πανηγύρει τῆς Πεντέλης. Ὁ εἰς λοιπὸν μὲ τὴν